

situationen står nu, og det kan vi glæde os over i Dansk Folkeparti. Der er ikke et flertal på fem sjettedele her i Folketinget for at ratificere den her konvention, og det burde alle faktisk være kraftigt opmærksom på.

Det siger sig selv, at på det grundlag mener Dansk Folkeparti ikke, at Folketinget bør viderebehandle konventionen om Europol, og vi mener derfor, at Folketinget bør stoppe behandlingen om ratifikationen. Det er jo også baggrunden for, at vi er medunderskrivere på, at vi senere skal have en afstemning om, hvorvidt ratifikationen i den videre proces skal gå til tredje behandling. Det er stadig væk vores håb, at der her i Folketinget vil være folketingsmedlemmer, som besinder sig og finder ud af, at der nok er noget, der lige skal tænkes igennem en gang mere.

Så det håber vi, men jeg vil meget gerne have et svar fra justitsministeren her under andenbehandlingen, inden vi stemmer, på, hvad det egentlig er, der haster så meget ved ratifikationen af Europol. Hvorfor er det, regeringen ikke af egen drift trækker forslaget tilbage og kommer med det igen til oktober, så Folketinget kan få en langt mere indgående og seriøs drøftelse af konsekvenserne af dansk ratifikation af Europolkonventionen?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg er godt klar over, at hr. Albrechtsen ikke går rundt med en lille kalorietabel i lommen over, hvilke udtryk man skal bruge hvornår for ikke at bruge for saftige kaloriefyldte udsagn i enhver sag. Det ved jeg godt, hr. Albrechtsen ikke gør. Han bruger stort set spredehagl i hver eneste sag, for der må være et eller andet, man kan ramme, når man bruger spredehagl. Det er der desværre ikke i denne sag, selv om der er forsøgt effektivt og godt, og det skal hr. Albrechtsen da ikke have utak for. Det manglede da bare, at alle sten ikke skulle vendes.

Når det drejer sig om den påstand, som hr. Albrechtsen har fremført en række gange om, at det er uanstændigt, og at det går for stærkt, så må jeg sige, at det er i hvert fald en påstand, som jeg tror alene står for hr. Albrechtsens regning. Jeg tror, at Folketinget, alle medlemmer, er klar over, at denne sag er vendt, hver eneste sten er vendt. Det er nok den konvention, som Danmark tilslutter sig, som har været drøftet flest gange henholdsvis i udvalget her i Folketinget og i Folketingssalen.

Når det drejer sig om den næste påstand om, at der er tale om grundlovsbrud, netop fordi vi her tilslutter os protokollen om den præjudicielle fortolkningskompetence til EF-Domstolen om Europolkonventionen, så har jeg ikke set en eneste jurist, der er enig med hr. Albrechtsen i det, i hvert fald ikke nogen, der har givet udtryk for det i skrift. Det kan godt ske, hr. Albrechtsen har mødt nogen, der har gjort det i tale, men jeg har ikke mødt en eneste jurist, der i skrift har gjort gældende, at der her skulle være tale om et grundlovsbrud.

Der er jo ikke tale om, at vi her giver EF-Domstolen mulighed for at træffe afgørelser og dømme danske borgere. Der er mulighed for EF-Domstolen for at fortolke konventionsbestemmelser og meddele danske domstole, hvad konventionens bestemmelser siger, og så skal domstolene tage udgangspunkt i den fortolking, når de skal træffe konkrete afgørelser om danske borgere. Det er alene det, der henholder sig til konventionen, og ikke det materielle, der måtte være indeholdt i en eventuel tvist eller domstolsprøvelse ved danske domstole. Her er det danske dommere, danske domstole, der dømmer med baggrund i den danske lovgivning, men er der ting, der relaterer sig til Europolkonventionen, så er det EF-Domstolen, der fortolker konventionens bestemmelser.

Det er jo for at sikre, at man fortolker konventionen ens i alle lande, og at der ikke bliver dømt forskelligt i landene, når det drejer sig om ting, der relaterer sig til Europolkonventionens bestemmelser. Vi har da en interesse i, at der ikke er forskellige fortolkninger af konventionen, som bliver lagt til grund for den egentlige domfældelse i de enkelte lande, der har tilsluttet sig konventionen.

Så er hr. Albrechtsen, og jeg tror også fru Anne Baastrup, inde på gennemførelsesforanstaltninger, for så vidt angår databaser og analysedatabaser. Det er jo en sag, vi havde til flere timers drøftelser for ganske nylig her i Folketingssalen. Jeg skal blot i denne sag henvise til to forhold.

For det første, når det drejer sig om Register-tilsynets opfattelse af analysedatabaserne, skal jeg henvise til det svar, vi har fået fra Register-tilsynet så sent som den 12. maj, hvor Register-tilsynet sammenfatter til sidst:

»Sammenfattende er det ud fra en samlet betragtning Registertilsynets vurdering, at det foreliggende udkast til gennemførelsesbestemmelser for Europols analysedatabaser – sam-